

fredstid. Jeg forstår udmærket, at i krigstid gør nogle særlige forhold sig gældende.

Ordføreren siger, og det er rigtigt, at politifolk, der laver noget strafbart, bliver straffet. Ja, lige præcis, og hvad er det så, der gør, at vi ikke kan have præcis de samme regler i fredstid inden for militæret? En, der er ansat i militæret og laver noget strafbart, skal selvfølgelig straffes, men hvorfor kan de almindelige regler ikke bruges? Det forstår jeg simpelt hen ikke, og jeg er nødt til at få en langt mere tydelig forklaring på det for at være i stand til at forstå det.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det er da muligt, at vi kan få nogle eksempler under udvalgsarbejdet, og det er muligt, at hr. Villy Søvndal har spørgsmål, som vil kunne besvares med eksempler, som måske kan give en forståelse. Men ellers må vi nok leve med, at det ikke altid er muligt at forklare tingene, så hr. Villy Søvndal kan acceptere og forstå det.

Jeg synes, det er ganske klart beskrevet, hvilke pligter man har som underordnet, men som jeg også nævnte, har overordnede pligter over for underordnede. De skal påse, at tingene går ordentligt for sig, og der er nogle pligter som foranstående, der er helt specielle for militæret. Det er der taget stilling til her, og det synes jeg faktisk er gjort på ganske fortræffelig vis.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Vi ved jo alle sammen, at militæret er hierarkisk opbygget og er nødt til at være det. Men det er politiet jo også, så hvad er det, der gør, at vi kan være sikre på, at politiet løser sine opgaver, uden at der er en speciel straffelov for politiet i fredstid, når man ikke har samme tillid til, at militæret vil gøre det, hvis det ikke er omfattet af en speciel lov?

Jeg forstår det ikke, og det er virkelig ikke polemisk ment. Jeg prøver virkelig at lytte efter allerbedste evne, men jeg kan simpelt hen ikke forstå det, og derfor er man nødt til at komme med en lidt mere omfattende argumentation for nødvendigheden af det. Det er jo ikke alene os her i Folketinget, der skal forstå det, den undrende befolkning skal også kunne forstå, hvorfor der er specielle regler for folk i militæret.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Hr. Morten Helveg Petersen sammenlignede militæret med politiet. Jeg ved ikke, om hr. Villy Søvndal er opmærksom på, at jeg har arbejdet i politiet i mange år, men politiets virkelighed er sådan set skarpe, realistiske situationer, så på en måde er de i krig hver dag. Men inden for militæret er der sådan noget som øvelse og træning, hvor det er helt nødvendigt med et kommandoforhold, som skal overholdes, og hvor det også er nødvendigt med disciplin.

Som jeg sagde tidligere, er det nødvendigt, at man træner og øver og uddanner til disciplin, for den kan ikke lige pludselig etableres, hvis man kommer ud i en væbnet konflikt. Det er noget, som på det givne tidspunkt skal sidde i rygmarven hos både overordnede og underordnede. Man skal kende rangfølgen, man skal reagere med det samme og reagere rigtigt, og derfor er det nødvendigt, at man også under øvelser er vant til, at reglerne skal respekteres, og at grove overtrædelser skal kunne straffes.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hr. Villy Søvndal gør et gribende forsøg på at forstå noget, der for ham er uforståeligt, nemlig hvorfor der skal være militær straffelov i fredstid.

Jeg vil spørge: Er fru Gudrun Laub ikke enig med mig i, at der er den ganske enkle forklaring, at der er himmelvid forskel på en militær og en civil straffelov? At være i militæret er en forberedelse til at føre krig, det vil sige, at man kommer ud i situationer, der er ganske ukendte i det civile liv, og derfor skal man naturligvis også i fredstid være forberedt på, at disse voldsomme, krævende og helt ukendte situationer kan opstå. Derfor skal den militære straffelov naturligvis også gælde i fredstid, for ellers er man ikke i stand til at tage del i den krig, som den militære tjeneste er en forberedelse til.

Jeg gør mig ingen illusioner om at kunne påvirke hr. Villy Søvndals forståelse. Men jeg synes, man bør gøre et pædagogisk forsøg, og jeg vil spørge, om fru Laub ikke er enig med mig?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Jo, jeg er helt enig i, at det er nødvendigt at få den uddannelse, så man virkelig får disciplinen indarbejdet, før man kommer ud i svære situationer. Det er jo en uddannelse til at kunne klare